FARKAS NÓRA

Összeköt a szeretet

Beszoktatós mesekönyv

manó könyvek

A kötet megjelenését a Nemzeti Kulturális Alap támogatta.

Szöveg © Farkas Nóra, 2018
Illusztráció © Szepesi Szűcs Barbara, 2018

Kiadta a Manó Könyvek Kiadó Kft., az 1795-ben alapított
Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja. 2018
1086 Budapest, Dankó u. 4–8. www.manokonyvek.hu
A kiadásért felel: Kolosi Beáta ügyvezető igazgató
Minden jog fenntartva.
ISBN 978-963-403-504-6

Szerkesztette: Kertész Edina
Műszaki vezető: Rácz Julianna

Készült a Reálszisztéma Dabasi Nyomdában
Felelős vezető: Balizs Attila vezérigazgató

Ez a könyv

_____

tulajdona

Ebbe az óvodába járok: _____

A csoportom neve: _____

Az óvodai jelem: _____

– NEM, NEM, és NEM – harsogta Kobak, apró lábacskáival nagyokat toppantva. – Nem akarok óvodába menni – kiabálta torkaszakadtából. Arcán hatalmas krokodilkönnyek csorogtak, kezében kedvenc kismackóját, Bobót szorongatta.

Anya leguggolt Kobakhoz, és megsimogatta a buksiját.
– Csak néhány óra, kicsi kincsem! Mire a délutáni alvásból felébredsz, itt is leszek! Jó móka lesz, meglátod!
– Nem lesz jó! – vágott vissza Kobak. – Te vagy az anyukám! Azt mondtad, az anyukák mindig ott vannak, ha a gyerekeknek szükségük van rájuk.
– Így igaz! Mindig veled vagyok! Akkor is, ha épp nem látsz.
– Én ezt most nem értem – méltatlankodott Kobak, és egy pillanatra abbahagyta a hüppögést.

– Ülj csak ide az ölembe!
Így ni! Mesélek neked arról,
hogyan is éltünk mi ketten,
mielőtt megszülettél, rendben?
– szólt kedvesen anya.

– Nos, mielőtt világra jöttél volna, a pocakomban növekedtél. Napról napra egyre nagyobbra és nagyobbra. Akár hiszed, akár nem, amikor kiderült az érkezésed, egészen aprócska voltál még. Mindössze akkora, mint egy icipici almamag.

– Olyan kicsi? – hitetlenkedett Kobak.
– Bizony ám! De nem telt bele sok idő, máris olyan nagy lettél, mint egy szilva. Picurka voltál még, de ekkor már tudtál ásítani, és ha úgy tartotta kedved, az ujjacskádat a szádba vetted.
– Ezt honnan tudod? – kérdezte érdeklődve Kobak.
– Láttam! – mondta nevetve anya. – A doktor bácsi ugyanis egy különleges szerkezettel megmutatta nekem, mit is csinálsz odabenn.

– Mesélj még! – kérte Kobak.
– Nos – folytatta anya –, ahogy telt-múlt az idő, nem csupán a pocakom, nőtt egyre nagyobbra, hanem te is. Amikor olyan hosszú lehettél, mint egy jól megtermett burgonya, már azt is éreztem, ahogy mocorogsz odabenn.

A kedvenc játékom, amit mindig magammal viszek: